

Sygn. akt II KZ 35/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **J. F.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 września 2014 r.,

zażalenia J. F. na zarządzenie Przewodniczącej II Wydziału Karnego Sądu
Apelacyjnego w [...]

z dnia 15 lipca 2014 r., o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
zakończonym wyrokiem Sądu Okręgowego w P.

z dnia 22 października 2008 r., utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w
S. z dnia 13 grudnia 2007 r.,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. i w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. w
zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodnicząca II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego odmówiła przyjęcia osobistego wniosku J. F. o wznowienie postępowania zakończonym wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 22 października 2008 r., utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 13 grudnia 2007 r., ponieważ J. F. wezwany do usunięcia braku formalnego pisma nie zastosował się do wezwania.

Na powyższe zarządzenie J. F. złożył zażalenie w którym podniósł, że nie jest w stanie wyłożyć kosztów adwokata z wyboru, który mógłby sporządzić i podpisać wniosek o wznowienie postępowania (art. 545 § 2 k.p.k.), przedstawiając swoją sytuację materialną. Niezależnie od tego wskazał na nieprawidłowości jakich jego zdaniem miał się w sprawie objętej wnioskiem dopuścić prokurator. W związku z powyższym wniósł on o uwzględnienie jego zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie. Prawdliwość czynności procesowych dokonanych w tej sprawie przez Sąd Apelacyjny nie budzi zastrzeżeń.

Należy przypomnieć, że w związku z osobistym wnioskiem J. F. o wznowienie postępowania Przewodnicząca Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego wezwała wnioskodawcę w trybie art. 120 k.p.k. w zw. z art. 545 § 2 k.p.k. do usunięcia w terminie 7 dni braku formalnego pisma z dnia 2 września 2013 r. w przedmiocie wznowienia postępowania, poprzez złożenie wniosku o wznowienie sporządzonego i podpisanego przez adwokata pod rygorem uznania pisma za bezskuteczne (k.1689). Warto zaakcentować, że wniosek o wznowienie postępowania sporządzony z naruszeniem przymusu adwokacko - radcowskiego nie wywołuje żadnych skutków prawnych.. Skazany pouczony o konsekwencjach ewentualnego zaniechania w tym zakresie nie zastosował się do wezwania oraz nie usunął braku formalnego poprzez ustanowienie obrońcy z wyboru, który sporządziłby w jego imieniu wniosek w wznowienie postępowania. Istotne jest również to, że nie złożył on do Sądu Apelacyjnego w określonym zarządzeniem terminie wniosku o ustanowienie obrońcy z urzędu z uwagi na ubóstwo. W tym miejscu trzeba dodać, że Sąd Apelacyjny nie miał obowiązku wyznaczenia w tym postępowaniu obrońcy z urzędu bez stosownej inicjatywy skazanego. Dlatego słusznie zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, albowiem takie postąpienie uzasadnione jest dyspozycją art. 120 k.p.k.

Z tych względów stwierdzenie skazanego zawarte w zażaleniu, że nie stać go na obrońcę z wyboru nie mogło doprowadzić do uchylecia zaskarżonego zarządzenia, skoro w postępowaniu wznowieniowym w sposób należyty nie zadbał

aby uzyskać pomoc prawną , która mogła zostać mu udzielona z urzędu, gdyby złożył stosowny wniosek w tym zakresie.

Wskazana sytuacja procesowa nie eliminuje jednak możliwości ponownego złożenia przez skazanego wniosku o wznowienie postępowania w tej samej sprawie, o ile wniosek ten zostanie sporządzony przez adwokata lub radcę prawnego ustanowionego z wyboru lub z urzędu. Jednak w tym ostatnim przypadku skazany musi złożyć stosowny wniosek o ustanowienie obrońcy z urzędu i wykazać, że nie jest w stanie ponieść kosztów zastępstwa adwokacko – radcowskiego bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny.

Dlatego też zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy.